

ДИРЕКТИВА 89/106/ЕИО НА СЪВЕТА

от 21 декември 1988 година

относно сближаването на законовите, подзаконови и административни разпоредби на държавите-членки по отношение на строителните продукти

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската икономическа общност, и по-специално член 100а от него,

като взе предвид предложението на Комисията¹,

в сътрудничество с Европейския парламент²,

като взе предвид становището на Икономическия и социален комитет³

като има предвид, че държавите-членки са длъжни да осигурят сградите и строителните съоръжения на тяхната територия да бъдат проектирани и изпълнени по начин, който не застрашава безопасността на хора, домашни животни и имущество, като същевременно спазват другите съществени изисквания в интерес на общото благополучие,

като има предвид, че в държавите-членки действат разпоредби, включващи изисквания не само по отношение на сигурността в строителството, но също и на здравето, дълготрайността, икономията на енергия, опазването на околната среда, икономически и други важни аспекти от обществен интерес;

като има предвид, че тези изисквания, които често са предмет на установени със закони, подзаконови или административни мерки национални разпоредби, оказват непосредствено влияние върху естеството на използваните строителни продукти и намират отражение в националните стандарти за продуктите, в техническите одобрения и в други технически спецификации и разпоредби, които със своите несъответствия създават пречки на търговията в рамките на Общността;

като има предвид, че параграф 71 от Бялата книга за изграждане на вътрешния пазар, одобрена от Европейския съвет през юни 1985 г. гласи, че в рамките на цялостната политика трябва да бъде обърнато особено внимание на определени сектори, включително на строителството; като приема, че премахването на техническите бариери в областта на строителството не може да бъде извършено изцяло само чрез взаимно признаване на равнопоставеността между всички държави-членки и че трябва да следва новия подход, изложен в резолюцията на Съвета от 7 май 1985 г.⁴, която призовава към регламентиране на съществени

¹ ОВ С 93, 6.4.1987 г., стр. 1.

² ОВ С 305, 16.11.1987 г., стр. 74 и ОВ С 326, 19.12.1988 г.

³ ОВ С 95, 11.4.1988 г., стр. 29.

⁴ ОВ С 136, 4.6.1985 г., стр. 1

изисквания за безопасност и други аспекти от значение за общото благополучие, без това да намалява сега съществуващите и обосновани нива на защита в държавите-членки;

като има предвид, че същественият изисквания въвеждат както общи, така и специфични критерии, които строежите трябва да удовлетворяват; като приема, че подобни изисквания трябва да се разглеждат като налагащи упоменатите продукти да отговарят с подходящо ниво на надеждност на едно, няколко или всички тези изисквания, когато това е формулирано в разпоредбите;

като има предвид, че като база за хармонизираните стандарти и други технически спецификации на европейско ниво и за съставянето или издаването на европейско техническо одобрение, ще бъдат разработени тълкувателни документи, с цел да се конкретизират същественият изисквания на дадено техническо ниво,

като има предвид, че тези съществени изисквания създават базата за разработване на хармонизирани стандарти за строителни продукти на европейско ниво; като има предвид, че за да се постигнат най-големите възможни преимущества на единния вътрешен пазар, за да се осигури достъп до този пазар на възможно най-много производители, за да се гарантира възможно най-голямата степен на прозрачност на този пазар и за да се създадат условия за хармонизирана система от общи правила в строителната индустрия, трябва в най-кратък срок да бъдат създадени, доколкото това е възможно, хармонизирани стандарти; като приема, че тези стандарти се разработват от частни организации и че трябва да остават незадължителни текстове; като приема, че за тази цел Европейският комитет по стандартизация (CEN) и Европейският комитет по стандартизация в електротехниката (Cenelec) са признати за компетентни органи по приемане на хармонизирани стандарти в съответствие с подписаните на 13 ноември 1984 г. общи указания за сътрудничество между Комисията и тези два органа; като приема, че за целите на тази директива, под хармонизиран стандарт се разбира техническа спецификация (европейски стандарт или хармонизиран документ), приета от единия или и от двата органа, получили възлагане от Комисията в съответствие с Директива 83/189/ЕИО от 28 март 1983 г. на Съвета, предвиждаща процедура за информация в областта на техническите стандарти и разпоредби⁵;

като има предвид, че особеното естество на строителните продукти изисква точно формулиране на тези хармонизирани стандарти; като приема, че е необходимо издаване на тълкувателни документи, с оглед да се изградят връзки между възлаганията за стандарти и същественият изисквания; като приема, че хармонизираните стандарти, изразени доколкото е възможно от гледна точка на характеристиките на продукта, тези тълкувателни документи, които трябва да бъдат издадени в сътрудничество с държавите-членки;

като има предвид, че в бъдеще нивото на качеството и изискванията, на които трябва да отговарят продуктите в държавите-членки следва да бъдат разделени на класове в тълкувателните документи и в хармонизираните технически спецификации, с оглед да се държи сметка за различните нива на същественият изисквания към някои строежи и за различните условия в държавите-членки;

⁵ ОВ L 109, 26.4.1983 г., стр. 8

като има предвид, че хармонизираните стандарти следва да включват класификации, които позволяват отговарящите на съществените изисквания и произвеждани и използвани законосъобразно в съответствие с техническите традиции и съобразени с местните климатични и други условия строителни продукти да продължат да се предлагат на пазара;

като има предвид, че даден продукт се счита годен за употреба, ако отговаря на един хармонизиран стандарт, на едно европейско техническо одобрение или на една нехармонизирана, но призната на ниво на Общността техническа спецификация; като приема, че в случаите на несъществени по отношение на съществените изисквания или отклоняващи се от съществуващи технически спецификации продукти, годността за употреба може да бъде удостоверена с помощта на одобрен орган;

като има предвид, че считаните като годни за употреба продукти лесно могат да се отличат чрез маркировката "ЕО"; като приема, че на тях трябва да бъде разрешено свободно движение и свободна употреба по предназначението им в цялата Общност,

като има предвид, че при продукти, за които не могат да се разработят или предвидят европейски стандарти в рамките на приемлив период от време или при продукти, които съществено се отклоняват от даден стандарт, годността за употреба на такива продукти може да бъде доказана чрез европейски технически одобрения, основани на общоприети указания; като има предвид, че общоприетите указания за издаване на европейско техническо одобрение ще се приемат въз основа на тълкувателните документи;

като има предвид, че при липса на хармонизирани стандарти и европейски технически одобрения, някои национални или други нехармонизирани технически спецификации могат да бъдат признати като създаващи подходяща основа за презумпцията, че съществените изисквания са спазени;

като има предвид, че е необходимо да се осигурява съответствие на продуктите с хармонизираните стандарти и с признатите на европейско ниво нехармонизирани технически спецификации – посредством процедури за производствен контрол от производители и посредством надзор, опитна проверка и сертификация от независими квалифицирани трети страни или от самия производител;

като има предвид, че като временна мярка трябва да се предвиди специална процедура за продукти, за които все още не съществуват стандарти или технически одобрения, признати на европейско ниво; като приема, че тази процедура трябва да улесни признаването на резултатите от изпитванията, проведени в друга държава-членка, съгласно техническите изисквания на държавата-членка, за която са предназначени;

като има предвид, че трябва да се създаде Постоянен комитет по строителството, включващ експерти, посочени от държавите-членки, който да подпомага Комисията по въпроси, възникнали при въвеждането и практическото прилагане на тази директива;

като има предвид, че отговорността на отделната държава-членка за безопасността, здравето и други обхванати от съществените изисквания на нейната територия аспекти, би трябвало да се признае с една защитна клауза, разрешаваща подходящи предпазни мерки,

ПРИЕ НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

ГЛАВА I

ПРИЛОЖНО ПОЛЕ – ОПРЕДЕЛЕНИЯ – ИЗИСКВАНИЯ – ТЕХНИЧЕСКИ СПЕЦИФИКАЦИИ – СВОБОДНО ДВИЖЕНИЕ НА СТОКИ

Член 1

1. Настоящата директива се прилага за строителни продукти, доколкото съществените изисквания по отношение на строежите, упоменати в член 3, параграф 1, се отнасят за тях.

2. За целите на тази директива, "строителен продукт" е всеки продукт, който се произвежда за трайно влагане в строежи, включващи както сгради, така и гражданско строителство.

За краткост "строителни продукти" ще се наричат по-нататък "продукти"; за краткост резултатите от строителството, включващи както сгради, така и гражданско строителство, ще се наричат по-нататък "строежи".

Член 2

1. Държавите-членки се задължават да вземат всички необходими мерки, за да гарантират, че упоменатите в член 1 продукти, предназначени за употреба в строежи, могат да бъдат предлагани на пазара, само ако са годни за предвижданата употреба, т.е. че притежават характеристики, подходящи за строежите, в които се влагат, монтират, поставят или инсталират и, ако са правилно проектирани и изпълнени, могат да задоволят упоменатите в член 3 съществени изисквания в случаите, когато подобни строежи са предмет на разпоредби, съдържащи такива изисквания.

2. Когато продуктите са предмет на други директиви по отношение на други аспекти, които предвиждат прилагането на упоменатата в член 4, параграф 2 маркировка за съответствие "ЕО", последната показва, че продуктите удовлетворяват условията и на другите директиви.

3. Когато една следваща директива обхваща предимно други аспекти и само в малка степен съществените изисквания на настоящата директива, то следващата директива съдържа разпоредби, гарантиращи, че тя е съобразена с изискванията на тази директива.

4. Тази директива не следва да влияе върху правото на държавите-членки да определят точно, като спазват разпоредбите на договора, считаните от тях като необходими изисквания за гарантиране на закрилата на работниците при използване на

тези продукти, освен ако това означава промяна в продуктите по непредвиден в тази директива начин.

Член 3

1. Съществените изисквания към строежите, които могат да повлияят върху техническите характеристики на даден продукт, са изложени в приложение I. Могат да се прилагат едно, няколко или всички тези изисквания; те трябва да се удовлетворяват в продължение на икономически обоснован експлоатационен срок.

2. С оглед отчитането на възможните различия в географските или климатични условия или в начина на живот, както и на различните нива на защита, които могат да преобладават на национално, регионално или местно равнище, всяко съществено изискване може да предизвика въвеждането на класове в документите, упоменати в параграф 3 и в упоменатите в член 4 за съблюдаване на това изискване технически спецификации.

3. Съществените изисквания се конкретизират в документи (тълкувателни документи) за създаване на необходимите връзки между упоменатите в параграф 1 съществени изисквания и възлаганията за стандартизиране, възлаганията за указания за европейско техническо одобрение или други технически спецификации, признати по смисъла на членове 4 и 5.

Член 4

1. За целите на тази директива, стандартите и техническите одобрения се наричат "технически спецификации".

За целите на тази директива, хармонизирани стандарти са техническите спецификации, приети от Европейския комитет по стандартизация и Европейския комитет по стандартизация в електротехниката или и от двата органа, по направени от Комисията възлагания, в съответствие с Директива 83/189/ЕИО, на базата на становище от комитета по член 19 и в съответствие с общите разпоредби, отнасящи се до сътрудничеството между Комисията и горните два органа, подписани на 13 ноември 1984 г.

2. Държавите-членки приемат, че продуктите са годни за употреба, ако дават възможност на строежите, за които са предназначени (при условие, че последните са правилно проектирани и изпълнени) да задоволяват съществените изисквания, упоменати в член 3, когато тези продукти носят маркировката "ЕО", показваща, че те удовлетворяват всички условия на тази директива:

а) те отговарят на съответните национални стандарти, транспониращи хармонизирани стандарти, отправка за което е публикувана в *Официален вестник на Европейските общности*; държавите-членки са длъжни да публикуват отпратките за тези национални стандарти; или

б) те отговарят на европейско техническо одобрение, издадено съгласно процедурата в глава III; или

в) те отговарят на националните технически спецификации, упоменати в параграф 3, когато не съществуват хармонизирани спецификации; трябва да се състави списък на тези национални спецификации, съгласно процедурата в член 5, параграф 2.

3. Държавите-членки могат да предоставят на Комисията текстовете на своите национални технически спецификации, които те считат за съответстващи на съществените изисквания, упоменати в член 3. Комисията незабавно след това разпраща тези национални технически спецификации на другите държави-членки. В съответствие с процедурата, предвидена в член 5, параграф 2, тя се задължава да уведоми държавите-членки за тези национални технически спецификации, по отношение на които съществува предложение за съответствие с съществените изисквания, упоменати в член 3.

Тази процедура трябва да бъде открита и ръководена от Комисията, съгласувано с Комитета, посочен в член 19.

Държавите-членки трябва да публикуват позоваване на тези технически спецификации. Комисията също ще ги публикува в *Официален вестник на Европейската общност*.

4. Когато производител или негов представител, установен в Общността, не е приложил, или е приложил само частично съществуващите технически спецификации, упоменати в параграф 2, които изискват, съгласно установените в член 13, параграф 4 критерии, продуктът да бъде представен за деклариране на съответствие, както е дефинирано в приложение III, точка 2 (iii), втора и трета възможности и съответните решения по член 13, параграф 4 и приложение III се прилагат, а годността за употреба на тези продукти по смисъла на член 2, параграф 1 ще бъде установявана в съответствие с процедурата, посочена в приложение III, точка 2 (ii), втората възможност.

5. Комисията, съгласувано с Комитета, посочен в член 19, разработва, ръководи и периодически преглежда списък на продуктите, които са от несъществено значение за здравето и безопасността и по отношение на които декларация на производителя за съответствие с "утвърдени технологии" ще позволява предлагането на пазара на такива продукти.

6. Маркировката "ЕО" означава, че продуктите удовлетворяват изискванията на параграфи 2 и 4 от този член. Производителят или неговият представител, установен в Общността, носят отговорността за поставянето на маркировка "ЕО" върху самия продукт, върху прикрепен към него или на опаковката му етикет или в придружаващите го търговски документи.

Моделът на маркировката "ЕО" и условията за нейната употреба са дадени в приложение III.

Продуктите, посочени в параграф 5, не носят маркировка "ЕО".

Член 5

1. Когато една държава-членка или Комисията са на мнение, че хармонизираните стандарти или европейските технически одобрения, упоменати в член 4, параграф 2, букви а) и б), или възлаганията, упоменати в глава II, не отговарят на разпоредбите на членове 2 и 3, държавата-членка или Комисията уведомява Комитета, посочен в член 19, като излага своите аргументи. Комитетът спешно изразява своето становище.

Като взема предвид становището на Комитета и след консултации с Комитета, учреден с Директива 83/189/ЕИО, когато става въпрос за хармонизирани стандарти, Комисията информира държавите-членки дали въпросните стандарти или одобрения трябва да бъдат отменени по силата на публикуваните текстове съгласно член 7, параграф 3.

2. При получаване на съобщението, предвидено в член 4, параграф 3, Комисията се консултира с Комитета, посочен в член 19. Като взема предвид становището на Комитета, Комисията уведомява държавите-членки дали за въпросните технически спецификации трябва да важи презумпцията за съответствие и в случай, че това е така, публикува съответната отправка в *Официален вестник на Европейските общности*.

Ако Комисията или една държава-членка счита, че дадена техническа спецификация не отговаря повече на условията, изискващи се във връзка с презумпцията за съответствие с разпоредбите на членове 2 и 3, Комисията се консултира с Комитета, предвиден в член 19. Като взема предвид становището на упоменатия Комитет, Комисията уведомява държавите-членки дали по отношение на въпросната национална техническа спецификация трябва да продължава да важи презумпцията за съответствие, и ако не – дали отправката за нея, посочена в член 4, параграф 3, трябва да бъде отменена.

Член 6

1. Държавите-членки няма да създават пречки пред свободното движение, пускането на пазара или употребата на своя територия на продукти, които отговарят на разпоредбите на директивата.

Държавите-членки гарантират, че при употребата по предназначение на такива продукти няма да бъдат създавани пречки чрез правила или условия, наложени от публични органи или от частни органи, действащи като публични предприятия или действащи като публичен орган въз основа на монополните си позиции.

2. Държавите-членки разрешават обаче необхванатите от член 4, параграф 2 продукти да бъдат пускани на пазара на техните територии, ако те отговарят на националните разпоредби в съответствие с Договора, докато европейските технически спецификации, упоменати в глави 2 и 3, не предвидят друго. Комисията и Комитетът, упоменат в член 19, следят и периодично преразглеждат развитието на европейските технически спецификации.

3. Когато съответните европейски технически спецификации, сами или въз основа на тълкувателните документи, упоменати в член 3, параграф 3, правят разлика между различни класове, съответстващи на различни нива на експлоатационните характеристики, държавите-членки могат да определят нивата на експлоатационните характеристики да бъдат спазвани и на тяхна територия само в рамките на класификациите, приети на равнище на Общността и при условие, че използват всички класове, някои от тях или само един.

ГЛАВА II

ХАРМОНИЗИРАНИ СТАНДАРТИ

Член 7

1. С цел да се осигури качеството на хармонизирани стандарти за продукти, стандартите трябва да бъдат разработвани от европейските организации по

стандартизация въз основа на възлагания, реализирани от Комисията, в съответствие с процедурата, изложена в Директива 83/189/ЕИО, след консултация с Комитета, предвиден в член 19, и в съответствие с подписаните на 13 ноември 1984 г. общи разпоредби за сътрудничество между Комисията и тези органи.

2. Така разработените стандарти трябва да бъдат съобразени, доколкото това е възможно на практика, с характерната за експлоатационните характеристики на продуктите терминология, като се отчитат тълкувателните документи.

3. Веднага след изработването на стандартите от европейските организации по стандартизация, Комисията публикува отпратки за стандартите от серия "С" в *Официален вестник на Европейските общности*.

ГЛАВА III

ЕВРОПЕЙСКО ТЕХНИЧЕСКО ОДОБРЕНИЕ

Член 8

1. Европейското техническо одобрение представлява положителна техническа оценка на годността за употреба на даден продукт според предназначението му, основаваща се върху удовлетворяването на съществените изисквания към строежите, в които се използва продуктът.

2. Европейското техническо одобрение може да бъде издавано за:

а) продукти, за които не съществува нито хармонизиран стандарт, нито признат национален стандарт, нито възлагане за хармонизиран стандарт и за които Комисията, след консултации с Комитета, упоменат в член 19, счете, че няма възможност или все още не може да се разработи такъв стандарт.

б) продукти, които се отклоняват значително от хармонизирани или признати национални стандарти.

Даве в случая, когато има изготвено възлагане за хармонизиран стандарт, упоменатите в буква а) разпоредби не изключват издаването на европейско техническо одобрение за продукти, за които съществуват указания за такова одобрение. Това важи до влизане в сила на хармонизирания стандарт в държавите-членки.

3. В особени случаи, след консултация с Комитета, упоменат в член 19, Комисията може чрез дерогация от параграф 2, буква а) да разреши издаването на европейско техническо одобрение за продукти, за които съществува възлагане за хармонизиран стандарт или за които Комисията е постановила, че е възможно разработване на хармонизиран стандарт. Това разрешение важи за определен период от време.

4. По принцип европейското техническо одобрение се издава за период от 5 години. Този период може да бъде удължаван.

Член 9

1. Европейското техническо одобрение за даден продукт се основава върху проучвания, изпитвания и оценка въз основа на тълкувателните документи, предвидени в член 3, параграф 3 и на указанията, упоменати в член 11 за този продукт или за съответната група продукти.

2. Когато не съществуват или все още не съществуват указанията, упоменати в член 11, европейското техническо одобрение може да бъде издадено с позоваване на съответните съществени изисквания и тълкувателни документи в случаите, когато оценката на продукта е приета от одобряващите органи, действащи съвместно в организацията, посочена в приложение II. Когато одобряващите органи не могат се споразумеят, въпросът се отнася до Комитета, упоменат в член 19.

3. Европейското техническо одобрение за даден продукт се издава в една държава-членка, в съответствие с изложената в приложение II процедура, по молба на производителя или на негов представител, установен в Общността.

Член 10

1. Всяка държава-членка уведомява останалите държави-членки и Комисията за наименованията и адресите на органите, които тя е упълномощила да издават европейски технически одобрения.

2. Одобряващите органи трябва да отговарят на изискванията на настоящата директива и по-специално трябва да могат:

- да оценяват годността за употреба на нов продукт въз основа на научни и практически познания,
- да вземат безпристрастни решения по отношение на интересите на съответните производители или техните представители, и
- да съпоставят участията на всички заинтересовани страни с цел да се получи балансирана оценка.

3. Списъкът на одобряващите органи, които са компетентни да издават европейски технически одобрения, както и всички изменения на този списък, се публикуват в серия "G" на *Официален вестник на Европейските общности*.

Член 11

1. Комисията, след консултации с Комитета, предвиден в член 19, прави възлагане на организацията на посочените от държавите-членки одобряващи органи за разработване на указания за европейско техническо одобрение за даден продукт или група продукти.

2. Указанията за европейско техническо одобрение за даден продукт или група продукти би трябвало да съдържат в частност следното:

- а) списък на съответните тълкувателни документи, предвидени в член 3, параграф 3;
- б) специфични изисквания към продуктите по смисъла на съществените изисквания, упоменати в член 3, параграф 1;

- в) процедури за изпитване;
- г) метод за оценка и заключение по резултатите от изпитванията;
- д) процедури за инспектиране и процедури за оценка на съответствието, които трябва да отговарят на членове 13, 14 и 15;
- е) срок на валидност на европейското техническо одобрение.

3. Указанията за европейско техническо одобрение, след консултация с Комитета, предвиден в член 19, се публикуват от държавите-членки на техните официален език или езици.

ГЛАВА IV

ТЪЛКУВАТЕЛНИ ДОКУМЕНТИ

Член 12

1. Комисията, след консултиране с Комитета, предвиден в член 19, инструктира технически комитети, в които участват държавите-членки, да разработят тълкувателните документи, предвидени в член 3, параграф 3.

2. Тълкувателните документи трябва:

а) да придават конкретна форма на изложените в член 3 и в приложение I съществени изисквания, чрез хармонизиране на терминологията и на техническата база, както и чрез въвеждане на класове или нива за всяко изискване, ако е необходимо и, ако научните и технически познания позволяват това;

б) да посочват методи за съгласуване на тези класове или нива на изисквания с техническите спецификации, посочени в член 4, като например: методи за изчисляване и изпробване, технически правила за разработване на проекти и др.;

в) да служат като справочни документи при съставянето на хармонизирани стандарти и на указания за европейско техническо одобрение, както и при признаването на национални технически спецификации в съответствие с член 4, параграф 3.

3. Комисията публикува тълкувателните документи от серия "G" в *Официален вестник на Европейските общности*, след изискване на становище от Комитета, упоменат в член 19.

ГЛАВА V

УДОСТОВЕРЯВАНЕ НА СЪОТВЕТСТВИЕ

Член 13

1. Производителят или негов представител, установен в Общността, носи отговорност за удостоверяването, че продуктите са в съответствие с изискванията на дадена техническа спецификация по смисъла на член 4.

2. Продукти, които са обект на удостоверяване на съответствие, се ползват от презумпцията за съответствие на техническите спецификации по смисъла на член 4. Съответствието се установява посредством изпитване или друго доказателство въз основа на техническите спецификации съгласно приложение III.

3. Удостоверяването на съответствието на продукта предполага, че:

а) производителят разполага със система за фабричен производствен контрол, която гарантира, че производството отговаря на съответните технически спецификации; или

б) за някои продукти, посочени в съответните технически спецификации, в допълнение към системата за фабричен производствен контрол, при оценяването и надзора на производството или на самия продукт участва и одобрен орган по сертифициране.

4. Изборът на процедура по смисъла на параграф 3 за даден продукт или група продукти се уточнява от Комисията, след консултация с Комитета, упоменат в член 19, в зависимост от:

а) значението на ролята на продукта по отношение на съществените изисквания и по-специално на тези, свързани със здравето и сигурността;

б) естеството на продукта;

в) ефектът от изменчивостта на характеристиките на продукта върху неговата годност;

г) чувствителността на продукта към дефекти при производството; и в съответствие с особеностите, посочени в приложение III.

Във всеки един от случаите се избира възможно най-малко неблагоприятната по отношение на сигурността процедура.

Така определената процедура се посочва при възлаганията и в техническите спецификации или в произтичащите от тях публикации.

5. В случай на индивидуално (и несерийно) производство е достатъчна само декларацията за съответствие съгласно приложение III, параграф 2 (ii) – третата възможност, освен ако техническите спецификации за продукти с особено важно значение за здравето и сигурността не изискват друго.

Член 14

1. Съгласно приложение III, описаните процедури водят до:

а) в случая на член 13, параграф 3, буква а) – до издаване на декларация за съответствие на продукта от производителя или негов представител, установен в Общността; или

б) в случая на член 13, параграф 3, буква б) – до издаване от упълномощен орган по сертифициране на сертификат за съответствие на системата за производствен контрол и надзор или на самия продукт.

Подробни правила за въвеждането на процедурите за удостоверяване на съответствие са дадени в приложение III.

2. Декларацията за съответствие на производителя или сертификатът за съответствие дават право на производителя или на неговия представител, установен в Общността да поставя съответната маркировка "ЕО" върху самия продукт, върху прикрепения към него етикет, върху опаковката му или върху придружаващите го търговски документи. Образецът на маркировката "ЕО" и правилата за използването му

при всяка от процедурите за удостоверяване на съответствието се съдържат в приложение III.

Член 15

1. Държавите-членки гарантират, че маркировката "ЕО" се използва правилно.

2. Когато се установи, че маркировката "ЕО" е била поставена на продукт, който не отговаря на условията или вече не отговаря на условията по настоящата директива, държавата-членка, в която се удостоверява съответствието, гарантира по целесъобразност, че използването на маркировката "ЕО" е забранено и непродадените продукти са оттеглени или маркировките са заличени дотогава, докато въпросният продукт бъде приведен отново в съответствие.

Заинтересованата държава-членка незабавно информира останалите държави-членки и Комисията, като им съобщава всички детайли, свързани с количеството и качеството, необходими, за да се идентифицира несъответстващият продукт.

3. Държавите-членки гарантират, че ще бъде забранено поставянето върху продуктите или опаковките им на знаци, които могат да бъдат объркани с маркировката "ЕО".

ГЛАВА VI

СПЕЦИАЛНИ ПРОЦЕДУРИ

Член 16

1. При липса на дефинираните в член 4 технически спецификации за даден продукт и при отправяне на молби в конкретни случаи, държавата-членка – получател следва да счита, че продуктът съответства на действащите в нея национални разпоредби, ако той е преминал успешно изпитвания и инспекции, проведени от одобрен орган в държавата-членка – производител, съгласно действащите в държавата-членка – получател или признати от нея за еквивалентни методики.

2. Държавата-членка – производител информира държавата-членка – получател, в съответствие с чиито разпоредби се извършват изпитванията и инспекциите, за органа, който тя възнамерява да одобри за тази цел. Държавата-членка – получател и държавата-членка – производител взаимно си осигуряват цялата необходима информация. В резултат на тази обмяна на информация, държавата-членка – производител одобрява така предложения орган. Ако дадена държава-членка има известни опасения, тя формулира своята позиция и информира Комисията.

3. Държавите-членки гарантират, че определените от тях органи си оказват необходимото съдействие.

4. Когато една държава-членка установи, че даден одобрен орган не извършва изпитванията и инспекциите в точно съответствие с националните й разпоредби, тя уведомява държавата-членка, в която този орган е одобрен. Уведомената държава-членка информира в рамките на разумен срок от време уведомяващата държава-членка какви мерки са предприети. Ако уведомяващата държава-членка не счита взетите мерки за достатъчни, тя може или да забрани предлагането на пазара и употребата на въпросния продукт, или да постави специални условия. Тя информира другата държава-членка и Комисията за това.

Член 17

Държавите-членки – получателки придават такава стойност на докладите и удостоверенията за съответствие, издадени в държава-членка – производител съгласно описаната в член 16 процедура, каквато и на собствените си съответстващи национални документи.

ГЛАВА VII

ОДОБРЕНИ ОРГАНИ

Член 18

1. Държавите-членки изпращат на Комисията списък за наименованията и адресите относно органите за сертифициране и за инспектиране и изпитвателните лаборатории на държавите-членки, които те са определили за изпълнение на задачите, свързани с техническите одобрения, сертификатите за съответствие, инспекциите и изпитванията в съответствие с настоящата директива.

2. Органите за сертифициране, органите за инспекция и изпитвателните лаборатории се съобразяват с критериите, изложени в приложение IV.

3. Държавите-членки посочват продуктите, които попадат в компетенциите на органите и лабораториите, предвидени в параграф 1 и естеството на възлаганите им задачи.

ГЛАВА VIII

ПОСТОЯНЕН КОМИТЕТ ПО СТРОИТЕЛСТВОТО

Член 19

1. Учредява се Постоянен комитет по строителството.

2. Комитетът се състои от представители, посочени от държавите-членки. Той се председателства от представител на Комисията. Всяка държава-членка посочва по двама представители. Представителите могат да бъдат придружавани от експерти.

3. Комитетът приема собствен процедурен правилник.

Член 20

1. Комитетът, упоменат в член 19, може по искане на своя председател или на дадена държава-членка, да разглежда всеки въпрос, повдигнат във връзка с въвеждането и практическото приложение на тази директива.

2. Разпоредбите, необходими за:

а) въвеждането на класове при изискванията, доколкото те не са включени в тълкувателните документи, и въвеждането на процедурата за установяване на съответствие на възлаганите за стандарти, съгласно член 7, параграф 1 и в указанията за одобрение, съгласно член 11, параграф 1;

б) даването на указания за съставяне на тълкувателни документи, съгласно член 12, параграф 1 и решенията относно тълкувателните документи, съгласно член 12, параграф 3;

в) признаването на националните технически спецификации, съгласно член 4, параграф 3,
се приемат в съответствие с процедурата, изложена в параграфи 3 и 4.

3. Представителят на Комисията внася в Комитета проект за мерките, които трябва да бъдат взети. Комитетът огласява своето становище по проекта в срок, който председателят предлага в зависимост от спешността на проблема. Становището се приема с мнозинство, така както е изложено в член 148, параграф 2 от Договора, в случаите на решения, които трябва да се вземат от Съвета по предложение на Комисията. Гласовете на представителите на държавите-членки в Комитета се претеглят по начина, посочен в същия член.

Председателят не гласува.

4. Комисията приема предложените мерки, ако те са в съответствие със становището на Комитета.

Ако предложените мерки не съответстват на становището на Комитета, или ако не е прието становище, Комисията незабавно представя в Съвета предложение за мерките, които трябва да бъдат взети. Съветът взема решение с квалифицирано мнозинство.

В случай, че и след изтичане на три месеца от представяне на предложението в Съвета последният не се е произнесъл, предложените мерки се приемат от Комисията.

ГЛАВА IX

ЗАЩИТНА КЛАУЗА

Член 21

1. Когато една държава-членка установи, че даден продукт, обявен за съответстващ на условията на тази директива, не отговаря на членове 2 и 3, тя следва да вземе всички подходящи мерки за изтегляне на тези продукти от пазара, да забрани предлагането им на пазара или да ограничи свободното им движение.

Въпросната държава-членка незабавно уведомява Комисията за всяка подобна мярка, като посочва причините за своето решение и по-специално дали несъответствието се дължи на:

а) несъблюдаването на членове 2 и 3, когато продуктът не отговаря на техническите спецификации, упоменати в член 4;

б) неправилното прилагане на техническите спецификации, предвидени в член 4;

в) пропуски в самите технически спецификации, предвидени в член 4.

2. Комисията провежда във възможно най-кратък срок консултация със заинтересованите страни. Ако след тази консултация Комисията установи, че действието е оправдано, тя незабавно информира за това предприелата действието държава-членка, както и останалите държави-членки.

3. Когато решението, предвидено в параграф 1, се дължи на пропуски в стандартите или техническите спецификации, Комисията, след консултация със заинтересованите страни, посочва в двумесечен срок въпроса пред Комитета, предвиден в член 19, както и пред Комитета, учреден с Директива 83/189/ЕИО за случаите на пропуски в даден хармонизиран стандарт, ако взелата мерки държава-членка възнамерява да ги запази, и започва процедурите, посочени в член 5, параграф 2.

4. Въпросната държава-членка предприема подходящи действия спрямо направилия декларацията за съответствие и информира за това Комисията и останалите държави-членки.

5. Комисията гарантира, че държавите-членки ще бъдат своевременно информирани за хода и резултатите от тази процедура.

ГЛАВА X

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 22

1. Държавите-членки въвеждат в сила законовите, подзакови и административни разпоредби, необходими за привеждане в съответствие с разпоредбите на тази директива в срок от тридесет месеца след оповестяването ѝ⁶. Те незабавно информират Комисията за това.

2. Държавите-членки съобщават на Комисията текстовете на разпоредбите на националните си законодателства, които приемат в областта, регулирана от тази директива.

Член 23

Най-късно до 31 декември 1993 г. Комисията, след консултации с Комитета, предвиден в член 19, преразглежда приложимостта на предвидените в тази директива процедури и, ако е необходимо, прави предложения за съответни изменения.

Член 24

Адресати на настоящата директива са държавите-членки.

Съставено в Брюксел на 21 декември 1988 година.

За Съвета:

Председател

V. PAPANDREOU

⁶ Тази директива е доведена до знанието на държавите-членки на 27 декември 1988 г.

ПРИЛОЖЕНИЕ I

СЪЩЕСТВЕНИ ИЗИСКВАНИЯ

Продуктите трябва да са подходящи за строежи, които (като цяло и в отделните си части) съответстват на предвидената експлоатация и на изискванията за икономичност, и в тази връзка удовлетворяват посочените по-долу съществени изисквания, когато строежите са предмет на правни актове, съдържащи подобни изисквания. Такива изисквания трябва, при нормално поддържане, да се удовлетворяват в продължение на икономически обоснован експлоатационен срок. По принцип, изискванията се отнасят за въздействия, които са предсказуеми.

1. Носимоспособност (механично съпротивление и устойчивост)

Строежът трябва да бъде проектиран и изпълнен по такъв начин, че натоварванията, които е възможно да му въздействат по време на строителството и експлоатацията да не доведат до някой от следните резултати:

- а) рухване на целия строеж или част от него;
- б) значителни стойности на меродавните деформации;
- в) повреда на други части от строежа, на съединения или на монтирани инсталации, в резултат на значителни деформации на носещата конструкция;
- г) повреда, която е непропорционално голяма и предизвикалата я първопричина.

2. Безопасност при пожар

Строежът трябва да бъде проектиран и изпълнен по такъв начин, че в случай на възникване на пожар:

- носимоспособността на конструкцията да бъде осигурена за определен период от време;
- възникването и разпространяването на пожара и на дима в строежа да бъдат ограничени;
- разпространяването на пожара към съседните строежи да бъде ограничено;
- да се има предвид безопасността на спасителните групи.

3. Хигиена, здраве и околна среда

Строежът трябва да бъде проектиран и изпълнен по такъв начин, че да не бъде заплаха за хигиената или здравето на обитателите на строежа или съседите, по-специално в резултат на някои от следните причини:

- отделяне на отровни газове;
- наличие на опасни частици или газове във въздуха;
- излъчване на опасна радиация;
- замърсяване или отравяне на водата или почвата;
- лошо отвеждане на отпадни води, дим, твърди или течни отпадъци;
- наличие на влага в части от строежа или по повърхности във вътрешността на строежа.

4. Безопасност при експлоатация

Строежът трябва да бъде проектиран и изпълнен по такъв начин, че да не създава неприемливи рискове от инциденти при обслужване или работа, като: подхлъзване, падане, удар, изгаряне, електрически удар, нараняване от експлозия.

5. Защита от шум

Строежът трябва да бъде проектиран и изпълнен по такъв начин, че шумът, достигащ до обитателите на строежа или до хората в близост до него, да се запази на такова ниво, че да не застрашава тяхното здраве и да им позволява да спят, почиват и работят при задоволителни условия.

6. Икономия на енергия и топлоизолация

Строежите, както и техните отоплителни, охлаждащи и вентилационни инсталации, трябва да бъдат проектирани и изпълнени по такъв начин, че необходимото при експлоатацията количество енергия да бъде малко, като се отчитат местните климатични условия и топлинния комфорт на обитателите.

ПРИЛОЖЕНИЕ II

ЕВРОПЕЙСКО ТЕХНИЧЕСКО ОДОБРЕНИЕ

1. Искане за одобрение може да бъде направено от даден производител или негов представител, установен в Общността, само към един упълномощен за тази цел орган.

2. Определените от държавите-членки одобряващи органи образуват една организация. При изпълнение на своите задължения, тази организация е задължена да работи в тясно сътрудничество с Комисията, която по важни въпроси се консултира с Комитета, посочен в член 19 на директивата. Когато дадена държава-членка е определила повече от един одобряващ орган, тя отговаря за координацията на тези органи; тя също определя органа, който да бъде неин говорител в организацията.

3. Общите процедурни правила за подаване на молбата, за подготвянето и издаването на одобрения се разработват от организацията, включваща определените одобряващи органи. Общите процедурни правила се приемат от Комисията въз основа на становището на Комитета, в съответствие с член 20.

4. В рамките на включващата ги организация, одобряващите органи следва да си оказват взаимно необходимото съдействие. Тази организация отговаря също и за координацията при специфични въпроси по техническото одобрение. Когато е необходимо, организацията изгражда подгрупи за тази цел.

5. Европейските технически одобрения се публикуват от одобряващите органи, които уведомяват всички останали одобрени органи. При молба на който и да е от упълномощен одобряващ орган се предоставя за информация пълен комплект от документацията по издаденото одобрение.

6. Разходите по процедурата за европейско техническо одобрение се заплащат от депозираното искането лице в съответствие с националните разпоредби.

ПРИЛОЖЕНИЕ III

УДОСТОВЕРЯВАНЕ НА СЪОТВЕТСТВИЕ С ТЕХНИЧЕСКИ СПЕЦИФИКАЦИИ

1. Методи за контрол на съответствие

Когато процедурите за удостоверяване на съответствието на даден продукт с техническите спецификации по член 13 са определени, се използват изложените по-долу методи за контрол на съответствието. Изборът на методите

и комбинацията от тях за която и да е система зависят от изискването към конкретния продукт или група продукти, съгласно критериите, посочени в член 13, параграфи 3 и 4:

- а) първоначално изпитване на прототип на продукта от производителя или от одобрен орган;
- б) изпитване на пробни образци от производството, взети в съответствие със съставен от производителя или от одобрен орган за изпитването;
- в) изпитване по искане на одитор на взети от фабриката, от пазара или от строителната площадка пробни образци, извършвано от производителя или от одобрен орган;
- г) изпитване от производителя или от одобрен орган на пробни образци от партида, която е подготвена за доставяне или вече е доставена;
- д) фабричен производствен контрол;
- е) първоначално инспектиране на фабриката и на фабричния производствен контрол от одобрен орган;
- ж) постоянен надзор, обследване и оценка на фабричния производствен контрол от одобрен орган.

Съгласно директивата, "фабричен производствен контрол" означава непрекъснат вътрешен контрол на производството, извършван от производителя. Всички елементи, изисквания и разпоредби, приети от производителя, трябва систематично да бъдат документирани под формата на писмени правила и процедури. Документацията на системата за производствен контрол гарантира общоприето разбиране на начина за осигуряване на качеството и да дава възможност за проверка на желаните характеристики на продукта и на ефикасността на системата за производствен контрол.

2. Система за удостоверяване на съответствие

Препоръчва се използването на следните системи за удостоверяване на съответствие:

i) сертифициране на съответствието на продукта от одобрен орган по сертифициране на базата на:

- а) Задачи на производителя
 - (1) Фабричен производствен контрол;
 - (2) По-нататъшно изпитване на пробни образци, взети от фабриката от производителя, съгласно предвидения план за изпитване;
- б) Задачи на одобрения орган
 - (3) Изпитване на прототипи на продукта;
 - (4) Първоначално инспектиране на фабриката и фабричния производствен контрол;
 - (5) Постоянен надзор, обследване и оценка на фабричния производствен контрол;
 - (6) Евентуално, при поискване от одитор, изпитване на пробни образци, взети във фабриката, от пазара или от строителната площадка.

i i) Декларация за съответствие на продукта, изготвена от производителя на базата на:

Първа възможност:

- а) Задачи за производителя
 - (1) Изпитване на прототипи на продукта;
 - (2) Фабричен производствен контрол;
 - (3) Евентуално, изпитване на пробни образци, взети във фабриката, съгласно предвидения план за изпитване.

б) Задачи за одобрения орган

(4) сертифициране на фабричния производствен контрол, изготвено на базата на:

- първоначална инспекция на фабриката и на фабричния производствен контрол;
- евентуално, постоянен надзор, оценка и одобряване на фабричния производствен контрол.

Втора възможност:

(1) Изпитване на прототипи на продукта от одобрена лаборатория;

(2) Фабричен производствен контрол.

Трета възможност

(1) Изпитване на прототипи на продукта от производителя;

(2) Фабричен производствен контрол.

3. Органи, участващи в удостоверяването на съответствие

По отношение на функциите на органите, участващи при удостоверяването на съответствие, трябва да се прави разграничение между:

i) орган по сертифициране, което означава безпристрастен орган, държавен или не, притежаващ необходимата компетентност и отговорност да извършва сертифициране за съответствие, според дадени правила за процедури и управление;

i i) орган за инспекция, което означава безпристрастен орган, притежаващ необходимата организация, персонал, компетентност и почтеност, за да изпълнява по зададени критерии такива функции, като: оценки, препоръки за приемане и следващи одиторски проверки на дейността по качествения контрол на производителя, както и подбор и оценка по специфични критерии на продуктите на обекта, във фабриката или където и да е другаде;

i i i) изпитвателна лаборатория, което означава лаборатория, която измерва, наблюдава, изпитва, калибрира или определя по друг начин характеристиките или експлоатационните качества на материали или продукти.

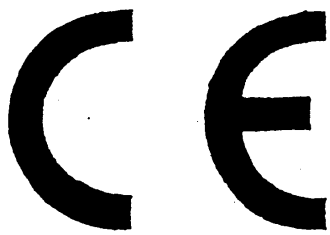
В случаите i) и i i) (първа възможност) на параграф 2, трите функции от 3 i) до 3 i i i) могат да се изпълняват от един и същи или от различни органи, като в последния случай органът за инспекция и/или изпитвателната лаборатория, участващи при удостоверяване на съответствието, изпълняват своите функции от името на органа по сертифициране

По отношение на критериите за компетентност, безпристрастност и почтеност на органите за сертифициране и инспектиране и на изпитвателните лаборатории, виж приложение IV.

4. Маркировка за съответствие на ЕО, сертификат за съответствие на ЕО, декларация за съответствие на ЕО

4.1. Маркировка за съответствие "ЕО":

- Маркировката за съответствие "ЕО" се състои от инициалите "ЕО", които имат следната форма:

- Ако маркировката "ЕО" се намалява или увеличава, трябва да се спазват в горния разграфен чертеж пропорции;
- Различните компоненти на маркировката "ЕО" трябва да имат еднакъв вертикален размер, който не може да бъде по-малък от 5 мм;
- Маркировката "ЕО" трябва да бъде последвана от идентификационния номер на органа, осъществил контрола в етапа на производството.

Допълнителна информация

Маркировката "ЕО" трябва да се придружава от:

- наименованието или идентификационния знак на производителя, когато е целесъобразно;
- указания за изискваните се характеристики на продукта на базата на техническите спецификации,
- последните две цифри на годината, през която е била поставена маркировката,
- идентификационен знак на участвалия орган по инспекцията,
- номер на сертификата за съответствие на ЕО.

4.2. Сертификат за съответствие на ЕО

Сертификатът за съответствие на ЕО трябва да съдържа по-специално следното:

- наименование и адрес на органа по сертифициране;
- наименование и адрес на производителя или негов представител, установен в Общността;
- описание на продукта (вид, идентификация, употреба и др.);
- разпоредби, на които отговаря продуктът;
- особени условия за употреба на продукта;
- номер на сертификата;
- условия и срок на валидност на сертификата, когато това е целесъобразно;
- име и длъжност на лицето, упълномощено да подпише сертификата.

4.3. Декларация за съответствие на ЕО

Декларацията за съответствие на ЕО трябва да съдържа по-специално следното:

- наименование и адрес на производителя или негов представител, установен в Общността;
- описание на продукта (вид, идентификация, употреба и др.);
- разпоредби, на които отговаря продуктът;

- специфични условия, свързани с употребата на продукта;
- наименование и адрес на одобрения орган, когато това е целесъобразно;
- име и длъжност на лицето, оправомощено да подписва декларацията от името на производителя или упълномощен негов представител.

4.4. Сертификатът и декларацията за съответствие трябва да се представят на официалния език или езици на държавата-членка, в която продуктът трябва да се използва.

ПРИЛОЖЕНИЕ IV

ОДОБРЕНИЕ НА ИЗПИТВАТЕЛНИ ЛАБОРАТОРИИ, ОРГАНИ ЗА ИНСПЕКТИРАНЕ И ОРГАНИ ЗА СЕРТИФИЦИРАНЕ

Определените от държавите-членки изпитвателни лаборатории, органи за инспектиране и органи за сертифициране трябва да отговарят на следните минимални изисквания:

1. наличност на персонал и на необходимите средства за обзавеждане;
2. техническа компетентност и професионална почтеност на персонала;
3. безпристрастност на служителите и техническия персонал по отношение на всички групи от пряко или косвено свързани със строителните продукти лица, при извършване на изпитванията, съставяне на протоколите, издаване на сертификатите и осъществяване на надзора, предвиден в настоящата директива;
4. опазване на професионалната тайна от персонала;
5. наличие на застраховка за гражданска отговорност, освен ако съгласно националното законодателство отговорността се поема от държавата.

Спазването на условия 1 и 2 се проверява периодично от компетентните органи на държавите-членки.